

Mouroutis Konstantinos

October 26 at 12:16pm

«Συλλογάται καλά, όποιος συλλογάται ελεύθερα». Ρήγας Φεραίος

Η ιατρική ευθύνη απορρέει από την ιατρική πράξη.

Σύμφωνα με τον κώδικα ιατρικής δεοντολογίας (ΚΙΔ), όπως αυτός αποκρυσταλλώνεται στο σχετικό νόμο (Ν) 3418, ΦΕΚ Α' 287/28.11.2005, «ιατρική πράξη είναι εκείνη που έχει ως σκοπό την με οποιαδήποτε επιστημονική

μέθοδο πρόληψη, διάγνωση, θεραπεία και αποκατάσταση της υγείας του ανθρώπου»

. Ακολούθως, στον εν λόγω κώδικα εξειδικεύεται ο ορισμός των ιατρικών πράξεων ως «εκείνες οι οποίες έχουν ερευνητικό χαρακτήρα, εφ' όσον αποσκοπούν οπωσδήποτε στην ακριβέστερη διάγνωση, στην αποκατάσταση ή και τη

βελτίωση της υγείας των ανθρώπων και στην προαγωγή της επιστήμης»

. Συνεχίζοντας πιο κάτω, ο κώδικας αναφέρει «Στην έννοια της ιατρικής πράξης περιλαμβάνονται και η συνταγογράφηση, η εντολή για διενέργεια πάσης φύσεως παρακλινικών εξετάσεων, η έκδοση ιατρικών πιστοποιητικών και βεβαιώσεων, καθώς και η γενική συμβουλευτική υποστήριξη του ασθενούς και την παροχή υπηρεσιών πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας φροντίδας υγείας στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα και ανεξάρτητα από τον τρόπο ή τη μορφή του ιατρικού επαγγέλματος, ατομικά, ομαδικά ή με τη μορφή ιατρικής εταιρείας, ως ελεύθερο επάγγελμα ή όχι»

«Με φυλάκιση μέχρις ενός έτους και με χρηματική ποινή μέχρι δώδεκα χιλιάδων δραχμών τιμωρείται όποιος χωρίς να έχει Πτυχίο της Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου ή ισοδύναμης σχολής του εξωτερικού, σφετερίζεται το τίτλο του γιατρού.-Άρθρο 111»

Προκύπτει από τα γραφόμενα οτιπαραβίαση των κανόνων σε καθένα από τα προαναφερθέντα πεδία εφαρμογής των εννοιών και των ορισμών του κώδικα επισύρει την αντίστοιχη ιατρική και ποινική ευθύνη.

Ο κος Μουρούτης λοιπόν ουδέποτε έχει, δημοσία ή κατ'ιδίαν προβεί σε οιαδήποτε πράξη που να ενέχει τα εν λόγω άνωθεν περιγραφόμενα, θέση και φύση η οποία ,μέσω του νομικού του εκπροσώπου έχει σταχυολογηθεί και γραπτώς κατατεθεί ενώπιον νομικών αρχών και του τοπικού ιατρικού συλλόγου.

Ως εκ τούτου ,ο Κος Μουρούτης Κων/νος για λόγους βιοηθικής δεοντολογίας, φιλοσοφικής ερμηνείας, υπαρξιακής ευσυνειδησίας και προσωπικής, νομικής εντελέχειας, ουδέποτε ισχυρίστηκε ,διατύπωσε ή διέδωσε ότι ασκήσε ή πρόκειται να ασκήσει το ιατρικό λειτούργημα έτσι όπως ορίζεται με τις διατάξεις το Ελληνικού Δικαίου. Ο Κος Μουρούτης έχει αποποιηθεί τόσο την τιτλοφόρηση αλλά και την εννοιολογική υπόσταση της θέσης του «ιατρού» όπως αυτή ορίζεται με τις νόμιμες διατάξεις.

Ως Έλλην πολίτης, ο Κος Μουρούτης έχοντας εκπληρώσει πλήρως τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, μην έχοντας ουδέποτε καταδικαστεί για κλοπή, απάτη, υπεξαίρεση, πλαστογραφία, εκβίαση, παραχάραξη και να μην έχει καθ' υποτροπή τιμωρηθεί για πλημμέλημα που συνεπάγεται στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων και σύμφωνα με το ΔΙΚΑΙΩΜΑ που του δίδει το Ελληνικό Σύνταγμα της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ σκέψης και διακίνησης ιδεών,σκέψεων, έκφρασης γνώμης και εξωτερίκευση λόγου, (Ως

ιδέα /γνώμη ,άποψη με την ευρύτατη έννοια του όρου μπορεί να ονομαστεί οποιαδήποτε αναφορά του ανθρωπίνου πνεύματος. Η ιδέα αποτελεί πνευματική οντότητα, πνευματικό δημιούργημα. Ως τοιαύτη έχει πνευματική υπόσταση, περιέχει κάποιας μορφής «μήνυμα» και γίνεται αντιληπτή μέσω της νοητικής λειτουργίας), πραγματώνει τις δημόσιες και ιδιωτικές του ομιλίες, διαλέξεις και σεμινάρια καθώς και τα προγράμματα ευεξίας στην Ελληνική Επικράτεια και ανα τον κόσμο.

«Καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και δια του τύπου τους στοχασμούς του, τηρώντας τους Νόμους του Κράτους».

(άρθρο 14-Ελληνικού Συντάγματος).

Η έκφραση της γνώμης έχει πάντα μαχητικότητα, διότι αποτελεί μια προσπάθεια επηρεασμού των άλλων, μια εξωτερίκευση εσωτερικών πεποιθήσεων. η ελευθερία των ιδεών ανήκει στις αρχές εκείνες, οι οποίες καθορίζουν τη βάση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Δεν υπάρχει δημοκρατία, χωρίς ελευθερία ιδεών και το κυριότερο μέσο έκφρασης λοιπόν, εξωτερίκευσης, δηλαδή, των ιδεών, αποτελεί ο λόγος. Έτσι, ο έντυπος λόγος, ο τύπος προστατεύεται από το άρθρο 14 του Συντάγματος, ενώ κρίσιμα για την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών είναι και τα άρθρα 13, 15, 16 και 5Α Σ. Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 13 κατοχυρώνει την ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης κάτι που αποτελεί θεμέλιο λίθο στην προσωπική και νοητική ανάπτυξη ενός ανθρώπου σε μια οργανωμένη κοινωνία

Επίσης, Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) αντιλαμβάνεται το περιεχόμενο της ελευθερίας της έκφρασης όπως και ο συνταγματικός νομοθέτης, δηλαδή τόσο σαν ελευθερία της γνώμης, όσο και σαν ελευθερία της αναζήτησης, λήψης και μετάδοσης πληροφοριών, ειδήσεων ή ιδεών χωρίς την παρέμβαση των δημοσίων αρχών και ασχέτως συνόρων. Εν συνεχεία, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά δικαιώματα, που κυρώθηκε με τον ν. 2462/1997, στο άρθρο 19 παρ.2 κατοχυρώνει την ελευθερία έκφρασης κάθε προσώπου. Όπως αναφέρεται στη ίδια διάταξη, το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ελευθερία της αναζήτησης, της λήψης και της μετάδοσης πληροφοριών και απόψεων κάθε είδους, ανεξαρτήτως συνόρων, προφορικά, γραπτά, σε έντυπα, σε κάθε μορφή τέχνης, ή με κάθε άλλο μέσο της επιλογής του.

Την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών προστατεύει επιπροσθέτως και η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου:

Άρθρο 18: «1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας...»

Άρθρο 19: «Καθένας έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης, που σημαίνει το δικαίωμα να μην υφίσταται δυσμενείς συνέπειες για τις γνώμες του και το δικαίωμα να αναζητεί, να παίρνει και να διαδίδει πληροφορίες και ιδέες, με οποιοδήποτε μέσο έκφρασης και από όλο τον κόσμο».

Τέλος, οι ελευθερίες έκφρασης, σκέψης, συνείδησης και θρησκείας κατοχυρώνονται και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα ακόλουθα άρθρα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης:Άρθρο II-70: «1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας...».

Ο Κος Μουρούτης έχει δικαίωμα να εκφράζει τους στοχασμούς του, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη και ο συντακτικός νομοθέτης προστατεύει όχι μόνο την ελευθερία των ιδεών αλλά και την ελευθερία της γνώμης. Προστατεύει την ιδέα όχι μόνο αντικειμενικά, ως πνευματικό αγαθό, αλλά και υποκειμενικά, ως δικαίωμα.

Τέλος , Στο άρθρο 16 παρ. 1 εδ. α' Σ δεν κατοχυρώνεται, όμως, μόνο ένα status negativus, αλλά και ένα status positivus, αφού η ανάπτυξη και προαγωγή της τέχνης, της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας αποτελούν, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, κοινωνικό δικαίωμα, από το οποίο, πάντως, δεν απορρέει αγώγιμη αξίωση κατά του κράτους. Σημαίνει ελευθερία αποδοχής ή απόρριψης οποιασδήποτε αντίληψης περί τέχνης, οποιασδήποτε περί του ωραίου αντίληψης. Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να σχηματίζει την περί του ωραίου πεποίθηση, που τον εκφράζει. Η επιβολή οποιασδήποτε περί τέχνης αντίληψης είναι αντίθετη στο Σύνταγμα.

Ο Κος Μουρούτης Κων/νος τηρώντας με ευσέβεια και σεβόμενος τα Χρηστά ήθη και την Αιδώ του Έθνους Κράτους και Έθνους ,προτάσσει τη γνώμη και ιδέες του ως υπέρτατη μορφή άσκησης των Συνταγματικών και Θρησκευτικών του Ελευθεριών.

Διαμένοντας μετά παντός νομίμου δικαίωματος μας,

Κων/νού Μουρούτης

Βοηθός της Μεγαλειότητος Του-Υπηρετής Ζωής

ΥΓ.Η αναφορά στις σπουδές του Κου Μουρούτη γίνεται καθαρά για ενημερωτικούς λόγους και ουχί για οποιαδήποτε άλλη αιτία και θέση που να ενέχει πρωτογενείς ή δευτερογενείς ιδιωτικούς ,ωφελιμιστικούς σκοπούς